

Кейин икки ракъат шукри вузуъ намозини ўқийди. Бу ишни ҳар таҳоратни янгилаганда қилишга одатланиш керак. Чунки доимо таҳоратли юриш ва ҳар таҳоратдан кейин икки ракъат нафл намоз ўқишнинг фазли жуда ҳам беқиёсдир.

«اي: لَاقِفَ الْاَلْبِ اَعَدَفَ ، مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ اِلَى صَدْرِهِ لَلْاَلُ وُسْرَ رَحَبْ صَاقَ : لَاقِ عَدَدِي رَبِّ نَعِ ، يَمَامًا كَتَشَخُ شَخُ تُعَمَسُ الْاَلُ طِقَ عَنَّا لَلْاَلُ تَلَحَّدَ اَمَّ ؟ عَنَّا لَلْاَلُ اِلَى لِي نَتَقَبَسَ مَبُ ، لَلْاَلُ بِلَ هَلَّ لَلْاَلُ وُسْرَ اَيُّ : لَلْاَلُ بَلَّ اَقِفَ ، «يَمَامًا كَتَشَخُ شَخُ تُعَمَسُ فَعَنَّا لَلْاَلُ حَرَابُ لَلْاَلُ تَلَحَّدَ يَنَّا اِلَى لَلْاَلُ نَأْتِي اَرُو ، تَأْضَوْتُ الْاَلُ طِقُ تَدَحَّ يَنَّا اَصَا اَمَّ وَا نَيَّ تَعْرِتُ يَلَّ صَالُ الْاَلُ طِقُ تَنَدَا اَمَّ هَاوَرُ . «اَمَّ هَبُ» : مَلَسُو هِيَ لَعَلَّ اِلَى صَدْرِهِ لَلْاَلُ وُسْرَ لَاقِ ، اَمَّ هُ عَكَرَ اَفَ نَيَّ تَعْرِتُ يَلَّ عِ . يَذْمُرُتُ لَلْاَلُ»

Бурайда розияллоҳу анҳудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам тонг чоғида Билолни чақирдилар ва унга:

«Эй Билол, нима ила мендан олдин жаннатга кирдинг? Қачон жаннатга кирсам, албатта, олдимда сенинг шитир-шитирингни эшитаман. Бу кеча ҳам жаннатга кирдим ва олдимда сенинг шитир-шитирингни эшитдим...» дедилар. Шунда Билол:

«Эй Аллоҳнинг Расули! Қачон азон айтсам, албатта икки ракъат намоз ўқидим. Қачон таҳоратим кетса, албатта ўша вақтнинг ўзида таҳорат қилдим ва менинг зиммамда Аллоҳ учун икки ракъат намоз бор деб билдим», деди. Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ўша икки нарса билан экан», дедилар».

Термизий ривоят қилган.

«Нақшбандия: вазифалар, зикрлар» китобидан